

opusdei.org

Månadsreträtt oktober #Hemifrån

Några idéer för att göra
reträten i oktober hemifrån.

2020-10-08

Oktober 2020

*När jag ropade till dig om hjälp så
lyssnade du till mig och gav mig ny
kraft. Ps. 138*

Schema för reträtten

Betraktelse

Föredrag

Lästips

Tankar för din personliga bön

Samvetsrannskan

Betraktelse: Hoppet om helighet är en grund för vår glädje

Föredrag: Evangelisering och frihet

---o0o---

Lästips

Benedikt XVI, *I hoppet är vi frälsta*

Påve Franciskus: *Gläd er och jubla*

Francis Xavier Nguyen Van Thuan,
Hoppets väg

---o0o---

Tankar till din personliga bön

Hoppet är den kraft genom vilken vi stadigt och ständigt längtar efter det som vi sattes till världen för att göra:

att prisa och tjäna Gud; och efter vår sanna lycka, som är att få fullbordas i Gud; och efter vårt slutgiltiga hem: i Gud. *Youcat*, nr 308

Den första väsentliga platsen där vi lär oss att hoppas är bönen. Om ingen längre hör mig, hör Gud mig ännu. Om jag inte längre kan tala med eller tilltala någon, kan jag alltid tala med Gud. Om ingen finns som kan hjälpa mig – kan han hjälpa mig. Om jag hamnar i djupaste ensamhet...; men den som ber är aldrig helt ensam. Benedikt XVI, *I hoppet är vi frälsta*, nr 32

När du är framgångsrik, tacka då Gud och när du misslyckas, tacka Gud då också. Var alltid glad! När du misslyckas, kommer du snart att märka om du tjänar Gud eller din egen vilja. Att vara glad och tapper när du misslyckas är svårare än när du har framgång. Du skulle kunna räkna den första sortens hjältar på

ena handens fingrar. Francis Xavier
Nguyen Van Thuan, *Hoppets väg*, nr
537

Be, hoppas och känn ingen oro! *St
Pio av Pietrelcina (Padre Pio)*

Inför ondskan i alla dess former,
inklusive det som härstammar från
människans dåliga användande av
frihet, kan och borde kristna
fortsätta tro på Guds kärlek och
fortsätta hoppas genom att betrakta
Jesus på korset. Det är framför allt på
korset som han uppenbarar vad
Guds rättvisa och vad hans
barmhärtighet är. Fernando Ocariz,
Love in action, s. 28.

Ödmjukhet, att acceptera Guds
mysterium och förtrösta på honom
även i stunder av mörker och
lidande, förmår oss att göra det goda
även då vi förefaller misslyckas.
Påve Benedict XVI, *Deus Caritas est*,
nr 39.

Att klaga med Gud är ett sätt att be...
Detta är ett sätt att be: klaga inför
Herren, det är bra. ... Tro är inte bara
den tystnad som accepterar allting
utan att svara; hopp är inte den
säkerhet som skyddar dig från tvivel
och bestörtning. Hoppet är ofta
mörkt, men det är då hoppet bär dig
framåt. Tro är också att kämpa med
Gud, visa honom att vi är bittra, utan
att komma med fromma ursäkter. ...
Han är vår Fader; han förstår oss...
Detta är hopp... Hoppet sviker oss
aldrig. Påven Franciskus, Katekes om
hoppet, nr 4.

Att ha hjärtat fritt från allt det som
missfärgar hjärtat: detta är helighet.
Påven Franciskus, *Gläd er och jubla*,
nr 86.

Heligheten i det vardagliga livet är
en gåva från Gud som gör oss
lyckliga och som gör dem runt
omkring oss lyckliga. Fernando
Ocariz, meddelande, 10/9 2020

Helighet gör dig inte mindre
mänsklig, eftersom det är ett möte
mellan din svaghet och styrkan i
Guds nåd. Påven Franciskus, *Gläd er
och jubla*, nr 34

Mitt handlande smärtar mig
verkligen, men det berövar mig inte
min frid. Jag faller ned inför Gud och
förklarar tydligt min situation.
Därefter förvissas jag om hans hjälp
och hör i djupet av mitt hjärta att
han sakta upprepar: *meus es tu!*; jag
visste redan tidigare - och vet - hur
du är, framåt! Den helige Josemaría,
Guds vänner, nr 215.

Jungfru Maria är - så åkallar Kyrkan
henne - fredens drottning. När det
råder oro i din själ, i din familj eller
på din arbetsplats, i den samhälleliga
samvaron eller mellan nationer, skall
du därför inte upphöra att vända dig
till henne med den titeln: *Regina
pacis, ora pro nobis!* - Du fredens
drottning, bed för oss! Har du

åtminstone försökt att göra det när du förlorar ditt lugn ...? Du kommer att bli förvånad över hur omedelbart det verkar. Den helige Josemaría, *Plogfåran*, nr 874.

---o0o---

Kort samvetsrannsakan

Kan följande ord av den helige Josemaría sägas om mig: ”Där era bröder, medmänniskorna finns, där era förhoppningar, ert arbete och era kära finns - där skall ni möta Kristus varje dag?”

Vänder jag mig till den helige Josemaría, ”vardagslivets helgon” (Johannes Paulus II) så att han hjälper mig att höja blicken mot Kristus hemma, på min arbetsplats och där jag vilar? Blir jag glad när jag tänker på att jag kan umgås med Gud vad jag än gör, hur obetydligt det än verkar?

”Före världens skapelse har [Gud] utvalt oss i honom till att stå heliga och fläckfria inför sig i kärlek” (Ef 1:4). Sprider jag aktivt budskapet om den allmänna kallelsen till helighet bland mina vänner? Gör jag det i första hand med mitt eget föredöme av en glädjefylld kamp för att motsvara den kärlek som Gud älskar mig med?

Är grunden för mitt hopp Guds barmhärtiga allmakt?

Den helige Petrus vill att alla kristna alltid ska vara beredda att ge besked för deras hopp (jfr 1 Pet 3:15).

Redogör jag för Jesu Kristi budskap på ett tydligt och positivt sätt, eftersom han är det ende som kan fylla människors hjärtan med hopp?

Om jag blir nedslagen i kampen, vänder jag mig då ödmjukt till Gud så att han hjälper mig att rätta till min avsikt, övertygad om att han kommer att dra mig tillbaka till sig?

Arbetar jag varje dag av kärlek till Gud, med hopp om att hans ord som ger liv skänker mig en glädje som ingen kan ta ifrån mig? Ber jag min skyddsängel om hjälp för att sprida glädje hemma och i mitt arbete?

Är jag medveten om att Gud har gett mig världen som arv och att han ber mig om att jag bidrar till att sprida hans rike? Vidgar jag mina vyer så att jag inte bara ser på saker och ting endast från den mänskliga sidan?

Förmår jag visa att Kristus är den ende återlösaren även för dem som anser att deras hela öde ligger i deras egna händer? Uppmuntrar jag mina vänner att läsa Evangeliet, så att de blir mer bekanta med Jesu liv och förnyar sin tro?

Deltar jag i den mån jag kan i de aktiviteter som görs i min stadsdel, min stad och mitt land? Tar jag själv initiativ till aktiviteter som kan förbättra samhället? Deltar jag i den

politiska debatten på vilken nivå det må vara, alltid på eget ansvar och för allas gemensamma bästa?

Försöker jag visa hur storslagen den kristna tron är som respekterar andras frihet? Hur försvarar jag religionsfriheten, särskilt i sekulariserade miljöer? Har jag argument för att visa att religionsfriheten innebär att man fritt ska få uttrycka sin tro i samhället och inte bara få utöva den privat?

Nu, under den månad som traditionellt ägnas åt Rosenkransen, vem skulle jag kunna lära att be den?